

Nu is het jouw beurt

Van dezelfde auteur:

Jij gaat stappen

Helena S. Paige

*Nu is het
jouw beurt*

the house of books

Alle personages en gebeurtenissen, behalve bekende publieke figuren, zijn fictief en elke gelijkenis met bestaande personen, dood of levend, berust op toeval.

Oorspronkelijke titel: *A Girl Walks Into a Wedding*
Oorspronkelijk uitgegeven door: Sphere, London 2013
© 2013 by Sarah Lotz, Helen Moffett, Paige Nick
© Vertaling uit het Engels: Jet Matla, 2015
© Nederlandse uitgave: The House of Books, Amsterdam 2015
Omslagontwerp: Julie Bergen, Riverside Studio
© Omslagillustratie: istockphoto.com/megamix
Foto auteur: © Helena S. Paige
Typografie: ZetSpiegel, Best

ISBN 978 90 443 4465 3
ISBN 978 90 443 4507 0 (e-book)
NUR 302

www.thehouseofbooks.com

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

The House of Books is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Elke vrouw weet dat jurken voor bruidsmeisjes zijn ontworpen door een stelletje samenzwerende sadisten. Al belooft je beste vriendin, zus of nichtje bij hoog en bij laag dat ze je er heus niet bij zal laten lopen als Frankensteins bruid in een disco-outfit, grote kans dat je straks over het middenpad loopt gehuld in de stof die ze gebruiken om slaapbanken te bekleden, in precies die ene kleur waarin je eruitziet alsof je geelzucht hebt.

Maar vandaag ben je niet bang voor het passen van je bruidsmeisjesjurk. Jane is je allerbeste vriendin en je weet zeker dat ze nooit zou verwachten dat je een monsterlijk geval aantrekt. Ze heeft plaatjes laten zien met wat ze voor jou in gedachten heeft: een stijlvol jurkje met spaghettibandjes in neutraal nachtblauw satijn.

‘Champagne?’ vraagt een verkoopster, en ze houdt een blad met glazen op; de belletjes doen een wedstrijd wie het eerst het glas uit springt.

‘Ja graag,’ zegt Cee Cee, Janes oudere zus en hoofdbruidsmeisje, terwijl ze naast je komt staan en er eentje pakt. Cee Cee is verzet op huwelijken, niet zo gek natuurlijk, want als weddingplanner verdient ze er haar brood mee. Je bent een beetje bang dat ze

Jane aansteekt met te veel *Say Yes to the Dress*-hysterie en andere extreme bruidsideeën – vergeleken bij de meeste bruiloften die zij regelt ziet het laatste koninklijke huwelijk eruit als een avondje stappen in de kroeg om de hoek – maar je moet toegeven, ze is een kei in organiseren.

‘Heb jij Janes jurk al gezien?’ vraag je terwijl je wegzinkt in een van de weelderige stoelen die staan opgesteld voor een muur van spiegels op een klein podium, ontworpen voor de ultieme bruidsjurkenkeuring.

‘Nog niet! Ik kan niet wachten!’ zegt Cee Cee, en ze laat zich met stralende ogen in de stoel naast je zakken. ‘En je slaat steil achterover wanneer Jane je vertelt welke jurkjes ik voor de bruidsmeyden heb bedacht!’

Dat klinkt nogal verontrustend. Je wilt haar net naar de details vragen, als Jane de paskamer uit komt, op de voet gevolgd door een hele berg stof en de eigenaresse van de bruidszaak, die voorovergebogen de sleep in model probeert te brengen.

‘O mijn god, Jane!’ zeg je.

Als de bruidsjurk helemaal geweldig is, ga dan naar blz. 7.

Als de bruidsjurk spuuglelijk is, ga dan naar blz. 9.

De bruidsjurk is helemaal geweldig

Je bent sprakeloos. Ze ziet er adembenemend uit. De bruidsjapon is wit, en omdat je haar zo goed kent weet je dat ze daarin minder slank lijkt, maar het is haar bruiloft, en van jou mag ze.

De jurk heeft een mooie hartvormige neklijn, een lijfje en mouwen van fijn kant, en als ze het podium op stapt, zie je in de spiegels dat de rug gesloten is met een lange rij van minstens twintig zijden knoopjes.

Je kunt nog steeds moeilijk geloven dat je beste vriendin gaat trouwen. Jullie zaten samen op de peuterspeelzaal, gingen naar dezelfde basisschool, waren tegelijk in de puberteit op dezelfde middelbare school, hadden samen jullie eerste vriendjes en voor het eerst liefdesverdriet, en nu gaat ze naar de volgende fase van het leven, zonder jou.

Natuurlijk, je bent ontzettend blij voor haar, en die Tom is best een aardige knul. Je doet je best je te concentreren op haar geluk, maar je kunt er niks aan doen dat je een beetje zelfmedelijden hebt. Niet dat je nu staat te springen om ook te trouwen, maar eerlijk gezegd ben je bang dat ze je nu in de steek zal laten.

‘En... wat vind je?’ vraagt Jane, en ze draait van links naar rechts, zodat je de bruidsjurk van alle kanten kunt bewonderen.

‘Ik heb er geen woorden voor,’ zeg je.

Cee Cee is opgesprongen, trekt aan de lange, wijde rok die uitmondt in een wervelende sleep en als een plas room achter Jane uitvloeit.

‘Je bent echt een droombruid,’ verzucht ze.

Je knikt met een brok in je keel.

‘Oké, meiden,’ zegt Jane. ‘Nu is het jullie beurt.’

Om je bruidsmeisjesjurk te zien ga je naar blz. 15.

De bruidsjurk is spuuglelijk

Je bent sprakeloos. Ze ziet er afschuwelijk uit.

De jurk is zo wit als een gletsjer. Zo wit dat het pijn doet aan je ogen, maar het grootste probleem is wel het ontwerp.

De jurk heeft meer plooien, ruches en schoudervullingen dan een heel seizoen *Dynasty*. De halslijn valt diep tussen haar borsten in, en om het gat te verbergen zit er een grote kanten strik op. Verspreid over het hele geval zitten lijkbleke verfrommelde satijnen bloemen die eruitzien als mislukte handarbeidwerkjes uit groep 1, en de rok heeft een belachelijke lengte: een paar centimeter te kort om lang te zijn, maar een paar centimeter te lang om kort te zijn.

‘Je ziet er echt betoverend uit! Dit is de mooiste jurk die ik ooit heb gezien!’ jubelt Cee Cee.

Je kijkt even naar Cee Cees gezicht om te zien of ze liegt, maar als dat zo is, weet ze het goed te verbergen. Jane kijkt je hoopvol aan.

Als je Jane de waarheid vertelt, ga dan naar blz. 10.

Als je besluit om te liegen, ga dan naar blz. 13.

Je vertelt Jane de waarheid

‘Nou?’ Janes glimlach verflauwt. ‘Wat vind je ervan?’
Je grijpt een glas champagne en slaat het achterover. De bubbels prikkelen in je neus, maar je hebt tenminste een ogenblik uitstel. ‘Ik... ik weet niet zeker of wit jouw kleur is,’ breng je uit.

‘Wit is geen kleur, het is een schakering van kleuren,’ bitst de eigenaresse, die zo stilletjes als een haai bij je is komen staan.

‘Dus de kleur is een probleem?’ zegt Jane. Ze richt zich tot de eigenaresse. ‘Hebt u deze misschien in zachtroze? Of zachtoranje?’

Roze? Oranje? Dat zou het alleen nog maar afgrijselijker maken! ‘Eh... nu ik erover nadenk, ligt het niet aan de kleur. Het is de stijl,’ zeg je. ‘Je hebt zo’n fantastisch figuur, Jane, en ik vind dat het niet zo goed uitkomt in deze jurk.’

‘Maar ik heb hier al zeven sessies gehad! Ik heb honderden van die rotdingen gepast! Kun je wat specifieker zijn?’

Nog een glas champagne, nog een slok. ‘Nou, misschien zijn al die... frutsels een ietsiepietsie overdreven...’

Jane draait zich om en bekijkt zich in een van de kamerhoge spiegels. ‘Vind je hem lelijk? Ik wil graag dat je het eerlijk zegt.’

‘Echt?’

‘Heus. Je bent mijn beste vriendin. Ik kan het wel aan.’

Cee Cee beweegt haar hand langs haar hals alsof ze je wil

kelen, en de eigenaresse en de verkoopster met het blad champagne staren je met onverholen afschuw aan. Iedereen wacht.

‘Oké. Kijk Jane, er is geen leuke manier om het te zeggen. Maar...’ Je drinkt het glas leeg. En haalt diep adem. Ze is je beste vriendin, ze moet de waarheid weten. ‘Hij is afgrijselijk. Hij is walgelijk. Je ziet eruit alsof je een artistiek verknipte luiër draagt.’

Er hangt een dodelijke stilte in de zaak.

Jane kijkt je met half samengeknepen ogen aan. ‘Hoe dūrf je dat te zeggen?’

Misschien had je het toch wat subtieler moeten brengen. Ligt zeker aan de champagne. ‘Het spijt me, het was niet mijn bedoeling zo bot te zijn.’

‘Ben je jaloers? Is dat het? Omdat ik iemand heb gevonden van wie ik hou, en jij niet?’

Waar komt dát nou weer vandaan? De spanning knettert en je bent bang dat het straks op een ordinair meidengevecht uitdraait. ‘Jaloers? Welnee! Dat slaat nergens op. Je vroeg om mijn mening en die gaf ik je.’

‘Straks zeg je nog dat ik niet goed wijs ben om met Tom te trouwen!’

Eigenlijk betwijfel je inderdaad of Tom, Janes verloofde, wel de geschikte man voor haar is, maar twee choquerende eerlijke meningen op één dag lijkt je geen goed idee.

Er fonkelt een traan in Janes ogen. Er valt een lange stilte terwijl ze zichzelf in de spiegel bekijkt. Je bereidt je voor op nog meer valse beschuldigingen, maar dan barst ze plotseling in lachen uit. ‘Ik zie eruit als een schizofrene Disney-prinses, hè?’

‘Of een geëxplodeerde schuimpjesfabriek,’ voeg je eraan toe.

Jane giechelt. ‘Hoe kom ik erbij?’

‘Nou, ik vind hem anders prachtig, hoor!’ piept Cee Cee ter verdediging, maar voor één keer negeert Jane haar.

‘Wat dacht je van zoiets?’ zeg je terwijl je langs de rekken loopt

en er een glad vallende, vintageachtige jurk van ivoorkleurige zijde uit pakt. ‘Ik zag hem de vorige keer en ik dacht dat die je schitterend zou staan.’

‘Hij heeft wel iets,’ zegt Jane, en jij en Cee Cee wachten af terwijl Jane en de eigenaresse achter het gordijn van de paskamer verdwijnen.

Dan verschijnt Jane weer en zowel jij als Cee Cee houdt de adem in. Het staat prachtig. Het is perfect. De bedrieglijk simpele jarentwintigstijl doet denken aan de glamour van *The Great Gatsby*, en het jurkje ziet eruit alsof het speciaal gemaakt is om Janes slanke figuurtje goed uit te laten komen.

‘Dank je voor je redding,’ zegt Jane tegen je. ‘Maar nu is het jullie beurt!’

Om je bruidsmeisjesjurk te zien ga je naar blz. 15.

Je liegt over de jurk

Hoe kun je Jane vertellen hoe die jurk er werkelijk uitziet? Je weet hoeveel bruidsjurken ze gepast heeft, hoeveel maanden ze over catalogussen gebogen heeft gezeten en zich het hoofd heeft gebroken over al die modellen op websites. Misschien valt die jurk nog wel mee als haar haar in model is en ze haar bruidsmake-up op heeft.

‘Hij is... eh... adembenemend,’ zeg je, en zelfs jij hoort hoe nep dat klinkt. Je bent nooit zo’n held in liegen geweest.

Jane fronst haar voorhoofd en neemt zichzelf nog eens goed op in de spiegel. ‘Echt?’

‘Mmmm.’ Je pakt nog een glas champagne en neemt een flinke slok.

Cee Cee knikt instemmend en kijkt vol adoratie naar Jane. Het is je een raadsel hoe een weddingplanner zo’n vreselijke smaak kan hebben.

‘Vind je het niet een beetje over the top?’ vraagt Jane.

‘Eh, misschien een tikkeltje...’ piep je.

‘Maar ik dacht dat je hem adembenemend vond?’

Eerlijk gezegd zou iedereen met een greintje smaak inderdaad naar adem moeten happen, maar dan van schrik. Maar je bijt op je tong.

‘O god,’ jammert Jane. ‘Ik voel me als een schuimkransje in gevecht met een dekbed!’ Ze draait zich fel naar je om. ‘Ik kan niet geloven dat je me in zo’n monsterlijk geval wil laten trouwen!’

‘Eh... ik zou het je misschien later wel hebben gezegd. Je zette me zo voor het blok.’

‘Maar wat moet ik beginnen?’

De winkeldame heeft vaker met dit bijltje gehakt. Ze komt aanlopen met een vintageachtig bruidsjurkje met heel fijn borduursel. ‘Misschien wil mevrouw iets simpelers aanpassen?’

Jane kijkt je even vuil aan en verdwijnt in het paskamertje.

Maar als ze terugkomt, bewonder je haar oprecht: deze keer is ze werkelijk adembenemend. Ze draait zwierend voor je rond, en je ziet in haar ogen dat alles vergeven en vergeten is.

‘En nu is het jullie beurt!’ roept ze.

Om je bruidsmeisjesjurk te zien ga je naar blz. 15.

Je ziet voor het eerst je bruidsmeisjesjurk

Er verschijnt een andere verkoopster, met twee enorme kledinghoezen die ze aan een rek naast de paskamers hangt.

‘Je zult er weg van zijn!’ zegt Cee Cee opgewonden.

Je werpt een blik op de opbollende kledingzakken. Je hebt het sterke vermoeden dat er een diepe kloof bestaat tussen waar Cee Cee weg van is en waar jij van houdt.

‘Ik heb je natuurlijk wat stoffen laten zien,’ zegt Jane, ‘en toen we een paar maanden geleden je maat opnamen hadden we het over blauw satijn, maar toen Cee Cee en ik de tafelkleden uitzochten, vonden we dit prachtige stofje waarmee de stijl van de bruiloft één geheel wordt.’

‘Bedoel je dat onze jurken gemaakt zijn van dezelfde stof als de tafelkleden?’ zeg je, en je probeert niet te gaan gillen.

‘En als de servetten!’ roept Cee Cee uit. ‘Is het niet geniaal? Het is dé trend in Hollywood tegenwoordig.’ Ze grijpt gretig haar jurk en glipt een paskamertje in.

Omdat je Jane niet teleur wilt stellen pak je de jouwe, maar je voelt welke ellende je boven het hoofd hangt. Eenmaal in het hokje hang je hem op de haak, ritst de hoes open en doet een stap terug om de jurk te beoordelen. Niet erg veelbelovend, maar mis-

schien valt het mee als je hem aanhebt, denk je met nog steeds een sprankje hoop in je hart.

Je kleedt je uit tot je ondergoed, laat je Converse-gympen aan en stapt dan voorzichtig in de poel van zware stof. Je pakt hem bij de mouwtjes en worstelt de jurk over je dijen en heupen. Hij zit strak en rekt niet mee, dus je moet je buik inhouden en op en neer springen om hem omhoog te trekken. Eindelijk steek je je armen in de mouwen, en je reikt naar achteren om de rits dicht te doen, die echter halverwege je rug blijft steken. Je wriemelt en rukt, maar hij gaat geen spat verder.

Je hoort Cee Cee buiten gillen: 'Ik zei het je toch, Jane! Het is perfect!' Ze rukt jouw gordijn weg. 'Hoe ziet die van jou eruit?' vraagt ze.

Je vermant je en stapt naar buiten om de schade op te nemen.

Aan Cee Cees lijf, die kleine, hoge borsten heeft en lange benen, ziet de jurk er eigenlijk niet eens zo gek uit, maar aan jouw lichaam is het een regelrechte ramp. Met de pofmouwtjes en geschulpte halslijn lijkt je de eerste de beste melkmeid, en elke keer dat je uitademt, springt er weer een klein parelknopje aan de voorkant open. En dan heb je het nog niet eens over de kleur. Jane had beloofd niets te kiezen wat ook maar een hint van zachtroze had, maar deze jurk – die volgens Cee Cee 'abrikoos' is maar jou meer doet denken aan bedorven zalmousse – is eigenlijk nog erger. En de ultieme vernedering is natuurlijk het bloemetjespatroon. Je begint direct een raadselachtig ongeluk te bedenken dat dit gewaad moet overkomen. Een combinatie van een tsunami en een omgevallen schaal kip-kerrie lijkt je afdoende.

De eigenaresse en de coupeuse lopen op je af. Een van hen propt je borsten terug in de cups van de jurk en de ander trekt de twee panden van de jurk samen waardoor het haar lukt de rits dicht te krijgen, met als resultaat dat de resterende knopjes van het lijfje tot aan je middel openspringen.

‘Ik ben bang dat hij niet zo goed past.’ Alsof een blinde dat niet kan zien.

‘Ik weet zeker dat ze dat wel even regelen. Dat kunnen jullie toch wel regelen, hè?’ Jane richt zich tot de naaister, en haar stem heeft die ultrahoge frequentie die alleen extreme bruiden kunnen bereiken. De vrouw knikt twijfelend, maar dan beginnen zij en de eigenaresse aan je te plukken en te trekken, bekijken de naden nauwkeurig terwijl je daar als een zoutzak blijft staan, hopen dat alle bruiloftsgasten tijdelijk blind worden voor het feest begint.

En dan is het eindelijk voorbij. Je wurmt je uit het gruwelijke gewaad, kleeft je aan en gaat naar de anderen.

Cee Cee kijkt je met half dichtknepen ogen aan. ‘Je hebt me trouwens nog niet verteld met wie je naar de bruiloft komt.’

‘Ja, sorry,’ zeg je. ‘Ik heb het nog niet besloten.’

Jane en Cee Cee wisselen een blik.

‘Maar het is volgend weekend al,’ zegt Jane. ‘Kun je het vanavond even doorbellen? De kalligraaf moet de kaartjes voor de tafelschikking maken.’

Kalligraaf? O jee. Dit is absoluut niet de relaxte Jane die je kent en van wie je houdt! Maar het is waar, je weet nog niet zeker wie je meevraagt naar de bruiloft. Je hebt haar nog niets over Steve verteld.

Je kent hem via een datingsite – een van de weinige kerels die beschaafd contact met je maakte en geen lullige bijnaam had met het nummer 69 erin – en je moet toegeven dat als je met hem op de proppen zou komen, je wat consternatie zou veroorzaken. Steve is zo oogverblindend knap dat je er een whiplash van zou krijgen. En dat is nu net het probleem. Op je eerste en enige date met hem was je zo bezig met dat ongelooflijke uiterlijk, dat je nauwelijks de kans kreeg om erachter te komen wat voor type hij was.

Toch heeft hij heel wat meer te bieden dan sommige kerels met wie je eerder een date had. Hij heeft zijn eigen tanden nog, lachte om je grapjes, en toen jullie een kop koffie dronken na de film, gaf hij de ober veel te veel fooi (altijd een goed teken). En belangrijker was dat hij niet opdringerig was of aan je zat, en je aan het eind van de avond verbijsterd achterliet na een kuis maar naar meer smakend goedenachtkusje. Dat is toch haast te mooi om waar te zijn?

Je kunt natuurlijk ook in je eentje gaan. Die bruiloft loopt heus niet in het honderd als niet elke gast een partner meeneemt. Je weet dat Jane, ondanks haar bruiloftspaniek, alleen maar wil dat je gelukkig bent, date of geen date. En Cee Cee maakt zich alleen maar druk om het eventuele dieet van je maatje, zijn schoenmaat en of hij qua persoonlijkheid geschikt is om hem naast het dove omaatje van de bruid te zetten of naast de oom van de bruidegom die altijd te veel drinkt.

‘Ik ga ervandoor,’ zegt Jane. ‘Ik heb een afspraak met DJ Salinger.’

‘Met wíé?’ vraag je.

‘De dj voor de receptie. Hij schijnt een ongelooflijk lekker ding te zijn.’

‘En ik moet nu echt naar het vliegveld,’ zegt Cee Cee. ‘Bruno en zijn date komen vanmiddag aan. De eerste keer in jaren dat hij weer eens thuiskomt.’

‘Brenge Bruno een partner mee?’ zeg je, en je herinnert je alle pesterijtjes waaraan de broer van Jane en Cee Cee je heeft blootgesteld toen jullie klein waren. ‘Die vrouw is gek! Of is ze een masochist of zo?’

Jane lacht. ‘Bruno is veranderd, je zult versteld staan.’

‘Vast,’ zeg je schamper. ‘Weet je nog die keer dat hij mijn haar in de fik stak? Daar ben ik nog steeds niet overheen.’

Jane neemt afscheid en loopt snel de bruidswinkel uit, en je

voelt je een beetje down. Na die rampzalige jurk kun je wel een opkikkertje gebruiken. Je stuurt een noodoproep naar je vriendin Lisa en ze antwoordt meteen dat ze eraan komt, en onderweg naar je huis een afhaalchinees en een fles wijn mee zal nemen.

Lisa giet de droesem uit de fles in haar glas en neemt het laatste stukje kroepoek. ‘Bruiloften!’ zegt ze. ‘Waarom doen mensen zich dat in godsnaam aan?’

Je zucht. ‘Het schijnt de mooiste dag van je leven te zijn.’

Lisa snuift. ‘De meest gestreste dag van je leven, zul je bedoelen. Het is allemaal een gigantisch complot van weddingplanners en bloemenhandels.’ Ze haalt een hand door haar felroze haar. Gelukkig dat Jane haar niet als bruidsmisje heeft gevraagd; haar haarkleur zou vreselijk vloeken met de nieuwe nachtmerriejurk en de aquareltinten van het hele gebeuren. ‘En vertel nu eens over die Steve.’

‘Er valt niet veel te vertellen,’ zeg je. ‘Hij lijkt heel aardig.’

Lisa trekt een gezicht. ‘Aardig? Bah. Klinkt sáái.’ Lisa gaat niet voor aardig, of saai. Haar laatste vriendin was een stuntvrouw met meer piercings en tatoeages dan je op een bijeenkomst van de Hells Angels zou zien.

Je mobieltje piept en er verschijnt een sms’je van Jane.

Neem je iemand mee? IK MOET HET WETEN!!!

Wat doe je nu? Is de bruiloft van je beste vriendin wel een goede gelegenheid voor een tweede date met Steve? Het zou best kunnen: hij is knap en beleefd, en als je hem meeneemt houdt die familie van Jane tenminste op met je uit te horen over je liefdesleven. Maar je weet niet zeker of je in de stemming bent om de hele bruiloft te babysitten op een vent die je nauwelijks kent en die je aan iedereen moet voorstellen, en om uit te moeten leggen

hoe jullie elkaar ontmoet hebben. En je wilt al helemaal niet dat iedereen weet dat jullie pas één date hebben gehad. Daar kun je maar beter vaag over blijven. Wat belangrijker is: wil je echt dat Steve je ziet in die potsierlijke bruidsmeisjesjurk? Dan kun je er donder op zeggen dat hij op je afknaapt.

Misschien kun je toch maar beter in je eentje naar de bruiloft gaan. Lisa gaat ten slotte ook solo, en ondanks haar cynische opmerkingen over bruiloften is zij tenminste leuk gezelschap. Als je alleen gaat, kun je je echt laten gaan met Lisa en zou je je niet druk hoeven te maken of je date zich wel vermaakt. En bovendien, wie weet wie je verder nog ontmoet... zei Jane niet iets over een superlekkere dj?

Als je Steve wilt meenemen naar de bruiloft, ga dan naar blz. 21.

Als je in je eentje naar de bruiloft wilt, ga dan naar blz. 146.